

Η έπαρση του Μιθριδάτη

Μετάφραση: Εκείνη τη μέρα έμειναν και την επόμενη ξεκίνησαν την πορεία, αφού ξύπνησαν πιο πρωί. Έπρεπε να περάσουν μια χαράδρα, μέσα στην οποία φοβόντουσαν μην τους επιτεθούν οι εχθροί την ώρα που θα την περνούσαν. Κι ενώ αυτοί την είχαν περάσει, εμφανίζεται πάλι ο Μιθριδάτης έχοντας χίλιους ιππείς και τέσσερις χιλιάδες περίπου τοξότες και σφενδονήτες. Τόσους είχε ζητήσει από τον Τισσαφέρνη και τους πήρε παρέχοντας την υπόσχεση πως, αν πάρει αυτούς, θα του παραδώσει τους Έλληνες, γιατί αλλαζονεύτηκε, αφού κατά την προηγούμενη σύγκρουση, αν και είχε λίγες δυνάμεις, δεν έπαθε τίποτα, απεναντίας πίστευε ότι προκάλεσε πολλές απώλειες (στον εχθρό). Ενώ οι Έλληνες, έχοντας διαβεί (τη χαράδρα), απείχαν από αυτή απόσταση ίση με οχτώ στάδια, περνούσε (τη χαράδρα) κι ο Μιθριδάτης, έχοντας μαζί του την (προαναφερθείσα) δύναμη.

Γραμματική

πρωαίτατα ἢ πρωιαίτατα, μείναι ἢ μείνειεν μείναιεν ἢ μείνιαν, διάβηθι ἐπέθου ἐπέθεσθε πεφάνθω ἔχωμεν ἔχοιμεν ἰππέως σφενδονῆτα σφενδονῆται, πλείονα ἢ πλείω δυνάμει δυνάμεσι αἷς τούτων, λαμβάνοιτε λήψοισθε

Συντακτικό

A) διαβαίνουσιν=Χρονική μετοχή συνημμένη στο **αὐτοῖς** (αντικ. του ρήματος ἐπιθοῖντο)

ἔχων = Εναντιωματική μετοχή συνημμένη στο εννούμενο υποκείμενο **Μιθριδάτης**

Τισσαφέρνην= άμεσο αντικείμενο στο ρήμα ἤτησε

αὐτῶ= έμμεσο αντικείμενο στο απαρέμφατο παραδώσειν

οὐδέν= σύστοιχο αντικείμενο στο ρήμα ἔπαθε

B) Είναι ονοματική ενδοιαστική πρόταση ως αντικείμενο στο ρήμα **ἐφοβοῦντο**. Εισάγεται με τον ενδοιαστικό σύνδεσμο **μη**, γιατί το υποκείμενο φοβάται μήπως συμβεί κάτι ανεπιθύμητο και εκφέρεται με ευκτική του πλαγίου λόγου (**ἐπιθοῖντο**) , επειδή εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (**ἐφοβοῦντο**).

Γ) ἂν τούτους λάβω,

Υπόθεση

παραδώσω σοι τοὺς Ἕλληνας

Απόδοση

Επομένως δηλώνεται το προσδοκώμενο.